

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.779 van 22 oktober 2002
in de zaak A.94.584/XIV-5687.**

In zake : 1) XXX,
 2) XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat B. VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 4 augustus 1974, en XXX, geboren op 17 september 1977, beiden van beweerde Joegoslavische nationaliteit, op 16 augustus 2000 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2000 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 5 juli 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 20 september 2000 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 9 oktober 2002 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partijen, van Adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen komen België binnen op 18 december 1999 en verklaren zich vluchteling op 20 september 1999.

1.2. Op 24 maart 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 juni 2000 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissingen. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal met betrekking tot XXX is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Betrokkene werd verhoord op 26 mei 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Servo-Kroatische taal machtig is.

Betrokkene beweert een Roma-zigeuner uit Kosovo, meerbepaald uit Kosovo Polje te zijn. Betrokkene zou eerst in Kosovo Polje en daarna in Obiliq hebben gewoond. Betrokkenes vader zou door Albanezen zijn meegenomen. Sindsdien zou betrokkene geen nieuws meer van hem hebben vernomen. Enkele maanden later zou betrokkene samen met zijn partner XXX, broer, zussen en moeder B. S. (O.V. 4.912.227) uit huis zijn verjaagd door Albanezen en via Servië, Montenegro en Italië zijn gevlucht. Op 20 december 1999 vroeg betrokkene in België asiel aan.

Er dient te worden vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om te twijfelen aan betrokkenes beweerde afkomst uit Kosovo. Betrokkene verklaarde immers uitdrukkelijk samen met zijn moeder B. S. (O.V. 4.912.227) en partner XXX (O.V. 4.911.865) uit Kosovo te zijn verjaagd en eveneens samen via Servië, Montenegro en Italië naar België te zijn gevlucht. Noch betrokkenes moeder, noch betrokkenes partner hebben echter aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kosovo. Bijgevolg zijn er ernstige redenen om evenzeer te twijfelen

aan betrokkene beweerde afkomst en derhalve aan betrokkene motieven ter staving van zijn asielaanvraag.

Bovendien bleek betrokkene topografische kennis omtrent zijn beweerde woon- en geboorteplaats onvoldoende. Zo beweerde betrokkene dat Kosovo Polje, Obiliq en Lipjan steden zijn die ressorteren onder de gemeente Pristina, terwijl alle voormelde steden eveneens gelijknamige gemeenten uitmaken. Verder verklaarde betrokkene dat Vucitern een stad is ressorterende onder de gemeente Mitrovica en Kline een stad is ressorterende onder de gemeente Pec, terwijl Vucitern en Kline steden zijn in aparte gelijknamige gemeenten.

Ten slotte dient er op te worden gewezen dat er geen bewijskracht kan toegekend worden aan de door betrokkene voorgelegde geboorteakte. Het nationaal nummer op betrokkene geboorteakte is immers foutief, terwijl het document niettemin zou zijn afgeleverd door een officiële instantie. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de eerste twee cijfers dienen te verwijzen naar de geboortedag, de daaropvolgende twee cijfers naar de geboortemaand en de daaropvolgende drie cijfers naar het geboortjaar waarbij de 1 wordt weggelaten. Deze gegevens stroken echter niet met het door betrokkene voorgelegde document. Gelet op het zogenaamde officiële karakter van de voorgelegde akte is het bovendien opmerkelijk dat Kosovo Polje meermaals foutief werd gespeld en is het voorts opvallend dat de diakritische tekens op de voorgelegde geboorteakte met de hand werden toegevoegd. Betrokkene is niet in het bezit van enig ander identiteitsdocument.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aldus geen enkel geloof gehecht worden aan betrokkene beweerde afkomst en vluchtrelaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 maart 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren. (...).".

De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal met betrekking tot XXX is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Betrokkene werd verhoord op 26 mei 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Servo-Kroatische taal machtig is.

Betrokkene beweert een Roma-zigeunerin uit Kosovo, meerbepaald uit Kosovo Polje te zijn. Betrokkene zou eerst in Kosovo Polje en nadien met haar schoonfamilie in Obiliq hebben gewoond. Betrokkene's schoonvader zou door Albanezen zijn meegenomen. Sindsdien zou betrokkene noch haar schoonfamilie nieuws van hem hebben vernomen. Enkele maanden later zou betrokkene samen met haar partner XXX, schoonbroer, schoonzussen en schoonmoeder B. S. (O.V. 4.912.227) uit huis zijn verjaagd door Albanezen en via Servië, Montenegro en Italië zijn gevlucht. Op 20 december 1999 vroeg betrokkene in België asiel aan.

Er dient te worden opgemerkt dat betrokkene niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kosovo. Allereerst bleek betrokkene onvoldoende vertrouwd met de topografie van Kosovo in het algemeen en haar beweerde geboorte- en woonplaats in het bijzonder. Niettegenstaande betrokkene beweerde zowel in Kosovo Polje als in Obiliq te hebben gewoond, kende ze bijvoorbeeld noch wijkenamen, noch straatnamen in beide voormelde steden en kon betrokkene evenmin zelf ook maar één omliggend dorp opnoemen. Gevraagd naar de betekenis van Mazgit, Slatiia, Caelavica, Krushevac, Belacevac, Dobro Selo, Prihizje en Golesh bleef betrokkene het antwoord schuldig niettegenstaande het allemaal dorpen in de omgeving van betrokkene's beweerde woonplaats (Obiliq en Kosovo Polje) betreffen. Betrokkene kende bovendien evenmin de officiële Albanese benaming van Kosovo Polje, en bleek niet in staat deze benaming te herkennen wanneer genoemd. Gevraagd naar de betekenis van Zvecan, Mitrovica, Vucitern, Gllogovac en Lipjan was betrokkene niet in staat ook maar één van deze steden en gelijknamige gemeenten liggende in de omgeving van Obiliq en Kosovo Polje te duiden.

Ten slotte dient er op te worden gewezen dat er geen bewijskracht kan toegekend worden aan de door betrokkene voorgelegde geboorteakte. Het nationaal nummer op betrokkene's geboorteakte is immers foutief, terwijl het document niettemin zou zijn afgeleverd door een officiële instantie. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat de eerste twee cijfers dienen te verwijzen naar de geboortedag, de daaropvolgende twee cijfers naar de geboortemaand en de daaropvolgende drie cijfers naar het geboortjaar waarbij

de 1 wordt weggelaten. Deze gegevens stroken echter niet met het door betrokkene voorgelegde document. Gelet op het zogenaamde officiële karakter van de voorgelegde akte is het bovendien opmerkelijk dat Kosovo Polje meermaals foutief werd gespeld en is het voorts opvallend dat de diakritische tekens op de voorgelegde geboorteakte met de hand werden toegevoegd. Betrokkene is niet in het bezit van enig ander identiteitsdocument en kent de correcte Albanese benaming van de identiteitskaart gebruikt in Kosovo niet, en bleek deze term evenmin te herkennen wanneer genoemd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aldus geen enkel geloof gehecht worden aan betrokkene's beweerde afkomst en vluchtrelaas.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 maart 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren. (...).”.

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat de tweede verwerende partij uitdrukkelijk afstand heeft gedaan van deze exceptie ter terechtzitting, zodat deze exceptie niet wordt onderzocht;

3.1. Overwegende dat verzoekers een enig middel aanvoeren dat als volgt luidt:

“Schending van de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de zorgvuldigheidsverplichting en van de rechten van de verdediging.

Dat door te stellen dat verzoekers nationaliteit niet vastgesteld is omdat verzoekers geen voldoende kennis hebben over de topografie van Kosovo, (eerste) verweerder de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht schendt.

Dat verzoekers opmerken, gezien de twijfel omtrent hun nationaliteit en identiteit, (dat) enkel een taalkundig en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent hun identiteit.

Dat verzoekers tijdens de verhoren op het Commissariaat-generaal enkele kennisvragen aangaande de topografie van Kosovo werden gesteld.

Dat wegens het niet of foutief beantwoorden van enkele van deze vragen vervolgens (eerste) verweerder zomaar afleidt dat verzoekers niet afkomstig zijn uit Kosovo.

Dat geen rekening werd gehouden met de lage scholingsgraad van verzoekers, Roma (cf. verhoorverslag CGVS, p. 3), waardoor het voor hen bijna onmogelijk is derge(r)lijke kennisvragen omtrent de topografie van hun land te beantwoorden.

Dat dient vastgesteld (te) worden dat de motivering van de bestreden beslissingen, waarin verzoekers zogenaamde onkunde om topografische kennisvragen te beantwoorden door (eerste) verweerder aangewend wordt om verzoekers asielaanvragen bedrieglijk te verklaren, niet afdoende gemotiveerd is en geen rekening hield met de persoonlijkheid en de scholingsgraad van verzoekers.

Dat van een gespecialiseerde administratie zoals het Commissariaat-generaal mag verwacht worden dat zij zorgvuldiger en met meer wetenschappelijke precisie haar beslissing motiveert.

Dat de beslissingen niet afdoende gemotiveerd zijn, wanneer deze stellen dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers Kosovaarse afkomst.

Dat tenslotte dient opgemerkt (te) worden dat (eerste) verweerder in de bestreden beslissingen stelt dat aan de door verzoekers neergelegde geboorteakte geen bewijskracht kan

toegekend worden omdat het nationaal nummer ervan niet overeenstemt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Dat verzoekers opmerken dat (eerste) verweerder heeft nagelaten de bron waar hij zijn informatie vandaan haalt aan te duiden zodat verzoekers rechten van verdediging geschonden wordt daar zij in de onmogelijkheid verkeren de objectiviteit en de waarachtigheid ervan na te gaan.”;

3.2. Overwegende dat verzoekers aanvoeren dat in de bestreden beslissingen aan hun identiteit wordt getwijfeld omwille van hun ontoereikende kennis over Kosovo en dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de hand van het niet of foutief beantwoorden door verzoekers van een aantal kennisvragen betreffende Kosovo, besluit dat zij niet afkomstig zijn uit Kosovo; dat zij aanvoeren dat geen rekening werd gehouden met hun lage scholingsgraad en dat enkel een taalkundig en/of uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent hun identiteit;

Overwegende dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissingen vaststelt dat de asielaanvraag van verzoekers bedrieglijk is op grond van de volgende motieven:

- dat verzoekers niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kosovo, gelet op hun beperkte topografische kennis omtrent hun beweerde woon- en geboorteplaats;
- dat er geen bewijskracht kan worden toegekend aan de door verzoekers voorgelegde geboorteakten, vermits het nationaal nummer op deze geboorteakten foutief is, gelet op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waaruit blijkt dat de eerste twee cijfers dienen te verwijzen naar de geboortedag, de daaropvolgende twee cijfers naar de geboortemaand en de daaropvolgende drie cijfers naar het geboortjaar waarbij de 1 wordt weggelaten; dat deze gegevens niet stroken met de documenten, voorgelegd door verzoekers; dat het voorts opvallend is dat de diakritische tekens op de voorgelegde geboorteakten met de hand werden toegevoegd;

Overwegende dat uit de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat deze op weloverwogen en gefundeerde manier werden genomen na grondig onderzoek van de verklaringen van verzoekers en van de voorgelegde documenten; dat verzoekers nalaten de vaststellingen opgenomen in de bestreden beslissingen te weerleggen met concrete elementen; dat zij geenszins aannemelijk maken dat zij werkelijk afkomstig zijn uit Kosovo, daar uit het administratief dossier blijkt dat hun kennis van Kosovo in het algemeen en van Kosovo Polje en Obiliq, zijnde hun vermeende geboorte- en woonplaats, in het bijzonder ontoereikend is; dat ook van personen met een lage scholingsgraad in redelijkheid mag worden verwacht dat zij een aantal eenvoudige vragen omtrent de regio waarin zij zijn opgegroeid kunnen beantwoorden;

Overwegende dat verzoekers met betrekking tot de voorgelegde geboorteakten stellen dat hun rechten van verdediging werden geschonden omdat de Commissaris-generaal nalaat de bron te vermelden waarop hij zich steunt om vast te stellen

dat geen bewijskracht kan worden toegekend aan voormelde geboorteakten; dat niettegenstaande het feit dat de bestreden beslissingen niet uitdrukkelijk melding maken van het stuk waarop de Commissaris-generaal zich baseert, blijkt dat voornoemd stuk zich in het administratief dossier bevindt; dat het verzoekers ten allen tijde vrijstond om hun dossier te raadplegen; dat zij dit niet hebben gedaan en het bijgevolg aan hun eigen toedoen is te wijten dat zij van voornoemd stuk geen kennis hebben genomen; dat zij bovendien de vaststellingen van de Commissaris-generaal met betrekking tot de twijfelachtige waarde van de door hen voorgelegde geboorteakten, niet betwisten; dat uit wat voorafgaat blijkt dat de geloofwaardigheid van hun asielrelaas volledig wordt ondermijnd en dat de bestreden beslissingen op goede gronden besluiten dat de asielaanvraag van verzoekers bedrieglijk is;

Overwegende dat verzoekers tenslotte stellen dat, gelet op de twijfel omtrent hun nationaliteit en identiteit, enkel een taalkundig en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent hun identiteit; dat wanneer de feiten die aan de basis liggen van het asielrelaas, vatbaar zijn voor een directe en eenvoudige toetsing door de overheid, een taalkundig onderzoek of een expertisemaatregel overbodig zijn; dat in casu blijkt dat het asielrelaas van verzoekers ongeloofwaardig is, zodat een onderzoeksmaatregel niets kan bijbrengen; dat het enig middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partijen geen geground middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig oktober tweeduizend en twee, door :

de H. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. M. VAN LIMBERGEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.